

Teza: obowiązki informacyjne radcy prawnego

Zachowanie radcy prawnego polegające na zawieszaniu prowadzenia działalności gospodarczej i jej wznowianiu bez informowania o tym Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych nie stanowiło naruszenia obowiązków przewidzianych w art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych, gdyż przedsiębiorca w okresie zawieszenia działalności nie traci statusu osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą (art. 14a ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej obowiązującej w dacie czynów).

Sygn. akt WO-180/18

ORZECZENIE **z dnia 27 lutego 2019 r.**

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w Warszawie w następującym składzie:

Przewodniczący: SWS D Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWS D Tomasz Fox - sprawozdawca

SWS D Adela Fischer Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krzysztofa Bodio

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2019 roku sprawy radcy prawnego M. S., WA- (...) obwinionej o to, że:

w okresie od 12 marca 2015 r. do chwili obecnej nie zawiadamiała Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie o kolejnych zwieszeniach i wznowieniach prowadzenia działalności gospodarczej w formie kancelarii radcy prawnego, które to działania co do zasady podejmowane były w cyklach miesięcznych, tj. popełniła czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2115 ze zm., dalej: „Ustawa”)

na skutek odwołania obwinionej od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt D 12/18

orzeka:

1. uchyla orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt D 12/18 i na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych i uniewinnia radcę prawnego M. S. od zarzucanego jej czynu, iż w okresie od 12 marca 2015 r. do chwili obecnej nie zawiadamiała Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie o kolejnych zwieszeniach i wznowieniach prowadzenia działalności gospodarczej w formie kancelarii radcy prawnego, które to działania co do zasady podejmowane były w cyklach miesięcznych, tj. popełnienia czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2115 ze zm.);

2. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych kosztami postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w Warszawie obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych w Warszawie natomiast kosztami postępowania odwoławczego w wysokości 1200,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc dwieście) przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie zainicjował postępowanie w omawianej sprawie w dniu 23 stycznia 2018 r. wnioskiem o ukaranie radcy prawnego M. S., wpisanej na listę radców

prawnych pod numerem WA- (...) (dalej „Obwinionej”), zarzucając jej, iż w okresie od 12 marca 2015 r. do chwili obecnej nie zawiadamiała Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie o kolejnych zwieszeniach i wznowieniach prowadzenia działalności gospodarczej w formie kancelarii radcy prawnego, które to działania co do zasady podejmowane były w cyklach miesięcznych, tj. popełnienie czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2115 ze zm., dalej: „Ustawą o radcach prawnych”).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lipca 2018 r. wniosku o ukaranie, orzeczeniem z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt D 12/18:

1.

Uznał radcy prawnego M. S. winną zarzucanego jej w punkcie 1 wniosku o ukaranie czynu, stanowiącego przewinienie dyscyplinarne jako czyn sprzeczny z zasadami wyrażonymi w art. 64 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych i wymierzył jej karę upomnienia;

2.

Na podstawie art. 70⁶ ust 2 ustawy o radcach prawnych zasądził na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego kwotę 500 zł (słownie: pięćset złotych).

Sąd I instancji ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 listopada 2017 r. do OIRP w Warszawie wpłynęło pismo pani W. D. Domu Kultury "Włochy" - dotyczące aktywności zawodowej Obwinionej (k. 1). Dyrektor poinformowała, że otrzymała z kancelarii Obwinionej pismo z dnia 22 października 2017 r. pomimo, iż z danych dostępnych w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej „CEIDG”) wynika, że z dniem 30 września 2017 r. Obwiniona zawiesiła prowadzoną działalność. W ocenie Dyrektor Domu Kultury "Włochy”, zaznaczając, iż Obwiniona mogła naruszyć art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. (Dz.U. Nr 173, poz. 1807) o swobodzie działalności gospodarczej (dalej „Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej”), jak również art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W dniu 15 listopada 2017 r. do biura Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie wpłynął email z Działu Członkowskiego OIRP w Warszawie, informujący, iż Obwiniona nie zgłosiła w ewidencji radców prawnych zaprzestania wykonywania zawodu w formie kancelarii radcy prawnego (k. 3).

Sekretarz Rady OIRP w Warszawie Pismem z dnia 28 listopada 2017 r. poinformował Rzecznika Dyscyplinarnego, że Obwiniona zgłosiła w ewidencji radców prawnych wykonywanie zawodu radcy prawnego w formie kancelarii od 1 czerwca 2012 r. do 24 października 2013 r., a następnie w dniu 12 lutego 2015 r. poinformowała o wznowieniu od listopada 2014 r. prowadzenia działalności gospodarczej w formie kancelarii radcy prawnego. Po tej dacie Obwiniona nie dokonywała aktualizacji w zakresie informacji o wykonywaniu zawodu (k. 9).

Z historii wpisów dotyczących działalności Obwinionej w CEIDG wynika, że od 2013 r., co kilka miesięcy, a w późniejszym czasie, co miesiąc, Obwiniona dokonywała zmian statusu swojego wpisu poprzez zawieszanie działalności, a następnie jej wznowianie (k. 11- 20).

Postanowieniem z 30 listopada 2017 r. Rzecznik Dyscyplinarny wszczął dochodzenie w sprawie zaniechania przez Obwinioną obowiązku informowania Rady OIRP w Warszawie o zmianach w zakresie formy wykonywania zawodu oraz prowadzenia działalności gospodarczej w okresie zawieszenia jej wykonywania, tj. popełnienia czynów z art. 64 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 14a ust 3 Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (k. 21).

W dniu 8 grudnia 2017 r. do OIRP w Warszawie wpłynęło pismo Obwinionej, w którym odniosła się do pisma z 22 października 2017 r. które Obwiniona skierowała do Dyrektor Domu Kultury „Włochy”. Obwiniona wyjaśniła, że pismo przygotowała na prośbę organizatorów inicjatyw lokalnych w dzielnicy Warszawa Włochy i było to wezwanie

do zaprzestania przez Dyrektora W. S. naruszania dóbr osobistych uczestniczek inicjatyw lokalnych. Obwiniona poinformowała, że pismo przygotowała w ramach działalności pro bono (k. 23).

Obwiniona przesłuchana w dniu 16 stycznia 2018 r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie przyznała, że nie zawiadamiała Rady OIRP w Warszawie o zawieszaniu i wznowianiu działalności gospodarczej, gdyż była nieświadoma takiego obowiązku. Odnośnie pisma z 22 października 2017 r. Obwiniona ponownie oświadczyła, że sporządziła je charytatywnie (nieodpłatnie). Na potwierdzenie tej okoliczności przedstawiła oświadczenie organizatorów inicjatyw lokalnych (k. 35-36).

Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Warszawie postanowieniem z dnia 16 stycznia 2018 r. sygn. akt: RD 353/17 przedstawił Obwinionej dwa zarzuty tj. że w okresie od 12 marca 2015 r. do chwili obecnej nie zawiadamiała Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie o kolejnych zwieszeniach i wznowieniach prowadzenia działalności gospodarczej w formie kancelarii radcy prawnego, które to działania co do zasady podejmowane były w cyklach miesięcznych, tj. popełniła czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych oraz, że w okresach zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej trwających od dnia 29 sierpnia 2017 r. do dnia 29 września 2017 r. oraz od dnia 5 października 2017 r. do 31 października 2017 r. prowadziła działalność gospodarczą w formie kancelarii radcy prawnego w ten sposób, że po przyjęciu w dniu 22 września 2017 r. pełnomocnictwa procesowego od A. T., M. R. i J. O. do reprezentacji ww. w sprawie o naruszenie dóbr osobistych - w dniu 22 października 2017 r. skierowała do W. D. Domu Kultury Włochy pismo zatytułowane „Wezwanie do zaprzestania naruszania dóbr osobistych”, tj. popełniła czyn z art. 64 ust. 1 o radcach prawnych w związku z art. 14a ust. 3 Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (k. 37-37v.).

Należy zaznaczyć, iż postanowieniem z 18 stycznia 2018 r. sygn. akt: RD 353/17 Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Warszawie umorzył dochodzenie w części, tj. w zakresie zarzutu opisanego w pkt 2 postanowienia z dnia 16 stycznia 2018 r. o przedstawieniu zarzutów dotyczącego prowadzenia działalności gospodarczej w okresach jej zawieszenia (k. 39-40v.), tj. zarzutu „ (...) że w okresach zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej trwających od dnia 29 sierpnia 2017 r. do dnia 29 września 2017 r. oraz od dnia 5 października 2017 r. do 31 października 2017 r. prowadziła działalność gospodarczą w formie kancelarii radcy prawnego w ten sposób, że po przyjęciu w dniu 22 września 2017 r. pełnomocnictwa procesowego od A. T., M. R. i J. O. do reprezentacji ww. w sprawie o naruszenie dóbr osobistych – w dniu 22 października 2017 r. skierowała do W. D. Domu Kultury Włochy pismo zatytułowane „ Wezwanie do zaprzestania naruszania dóbr osobistych ”, tj. popełniła czyn z art. 64 ust. 1 o radcach prawnych w związku z art. 14a ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. (...) ”.

W dniu 19 stycznia 2018 r. do OIRP w Warszawie wpłynęło pismo Obwinionej, w którym ponownie podniosła, że naruszenie przez nią przepisu art. 64 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych wynikało z niewiedzy. Ponadto Obwiniona poinformowała, że w przyszłości sytuacja taka nie będzie już miała miejsca i wniosła o wymierzenie jej kary upomnienia (k. 44).

W ocenie OSD OIRP w Warszawie:

„(...)Zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych, radca prawny obowiązany jest zawiadomić radę właściwej okręgowej izby radców prawnych o podjęciu wykonywania zawodu i formach jego wykonywania, o adresie i nazwie kancelarii lub spółki oraz podać adres do doręczeń. Radca prawny ma obowiązek niezwłocznie zawiadamiać o każdej zmianie tych danych.

Przekładając powyższe na okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy OSD uznał, że zachowanie Obwinionej polegające na zawieszaniu prowadzenia działalności i jej wznowianiu bez informowania o tym Rady OIRP stanowiło naruszenie obowiązku przewidzianego w art. 8 ust. 3 ustawy o radcach prawnych.

Reasumując, opisane zachowanie Obwinionej sprzeczne było z ustawą o radcach prawnych, a w konsekwencji rodziło odpowiedzialność dyscyplinarną. (...) "(strona trzecia uzasadnienia orzeczenia z dnia 3 lipca 2018 r., sygn. akt: D 12/18, k. 84)

Od orzeczenia z dnia 3 lipca 2018 r., w sprawie sygn. akt D 12/18, Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie odwołała się obwiniona (odwołanie z dnia 10 października 2018 r., k. 92-94), - zaskarżając w całości orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 3 lipca 2018 r. w sprawie sygn. akt D 12/18 i wnosząc co o jego uchylenie w całości.

Obwiniona zarzuciła w/w orzeczeniu Sadu I instancji: „(...) w szczególności:

1.

naruszenie przepisów materialnych, tj. art. 8 ust 3 ustawy o radcach prawnych , które miało wpływ na treść orzeczenia.

2.

naruszenie przepisów materialnych, tj. art. 64 ust 1 ustawy o radcach prawnych , które miało wpływ na treść orzeczenia. (...) ”

W uzasadnieniu odwołania obwiniona - doprecyzowała:

„(...) Zaskarżone postanowienie jest wadliwe z następujących względów:

1. Zgodnie z art. 8 ust 3 ustawy o radcach prawnych radca prawny jest obowiązany zawiadomić radę właściwej okręgowej izby radców prawnych o podjęciu wykonywania zawodu i formach jego wykonywania, o adresie i nazwie kancelarii lub spółki oraz podać adres do doręczeń. Radca ma obowiązek niezwłocznie zawiadamiać o każdej zmianie tych danych.

W okresie mi zarzucanym nie dokonałam likwidacji formy wykonywania zawodu radcy prawnego. Zawieszenie działalności kancelarii odbywało się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz. U z 2017r., poz 2168, poz 2290, poz 2486, z 2018r., poz 107, poz 398).

W przedstawionym mi kwestionariuszu dotyczącym wykonywania zawodu radcy prawnego nie ma rubryki odnośnie przedstawienia informacji o zawieszeniu wykonywania zawodu radcy prawnego w formie zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej w postaci kancelarii a jest jedynie rubryka odnośnie zaprzestania wykonywania zawodu radcy prawnego w postaci prowadzenia kancelarii przez co rozumiem likwidację działalności kancelarii i działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ww. ustawy i wykreślenia z CEIDG.

W okresach zawieszenia z uwagi na taką interpretację przepisów ustawy o radcach prawnych w związku z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej i kwestionariusza o formie wykonywania zawodu radcy prawnego nie dokonywałam zgłoszeń do OIRP a składki radcowskie były opłacane przeze mnie w całości, gdyż nie nastąpiła całkowita likwidacja działalności kancelarii.

W mojej ocenie nie naruszyłam więc art. 8 ust 3 oraz art. 64 ust 1 ustawy o radcach prawnych. Moje postępowanie nie było sprzeczne z prawem, zasadami etyki radcy prawnego lub godnością zawodu. Nie naruszyłam także swoich obowiązków zawodowych.

Z powyższych względów wnoszę jak na wstępie a moje odwołanie jest konieczne i uzasadnione.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny ustalił i zauważył co następuje.

W niniejszej sprawie Wyższy Sąd Dyscyplinarny podziela w całości ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne.

Odwołanie obwinionej zasługiwało na uwzględnienie.

Czyniąc zadość stosownym wymogom procesowym przewidzianym dla postępowania odwoławczego treścią przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych, należy ustosunkować się do podniesionych w rozpoznawanym środku odwoławczym zarzutów.

Zarzuty odwołania obwinionej, przytoczone powyżej zasługują na uwzględnienie.

Istota zarzucanego obwinionej czynu sprowadzała się do przyjęcia tak przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Warszawie, jak i przez Sąd I instancji, iż zgodnie z art. 8 ust 3 ustawy o radcach prawnych - radca prawny obowiązany jest zawiadomić radę właściwej okręgowej izby radców prawnych o podjęciu wykonywania zawodu i formach jego wykonywania, o adresie i nazwie kancelarii lub spółki oraz podać adres do doręczeń. Radca prawny ma obowiązek niezwłocznie zawiadamiać o każdej zmianie tych danych — w tym jak błędnie przyjął Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Warszawie - o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 14a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1829 ze zm.).

W tym miejscu należy odwołać się do brzmienia art. 8 ust 3 ustawy o radcach prawnych: „3. Radca prawny jest obowiązany zawiadomić radę właściwej okręgowej izby radców prawnych o podjęciu wykonywania zawodu i formach jego wykonywania, o adresie i nazwie kancelarii lub spółki oraz podać adres dla doręczeń. Radca prawny ma obowiązek niezwłocznie zawiadamiać o każdej zmianie tych danych. Pisma w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy wysyła się, ze skutkiem doręczenia, na adres dla doręczeń, o którym mowa w zdaniu pierwszym.”

Należy wskazać, iż Uchwała Nr 275/YIII/2012 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie wzoru zawiadomienia o wykonywaniu zawodu radcy prawnego w § 1 ustaliła wzór zawiadomienia o wykonywaniu zawodu radcy prawnego w brzmieniu określonym w załączniku do w/w uchwały. (Wzór powyższego zawiadomienia został załączony do odwołania przez obwinioną i znajduje się w aktach sprawy (zawiadomienie o wykonywaniu zawodu radcy prawnego, k.94)

W druku powyższego zawiadomienia wskazano:

„Na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65, z późn. zm.), niniejszym zawiadamiam o wykonywaniu przeze mnie zawodu radcy prawnego oraz o jego formach i zobowiązuję się do niezwłocznego zawiadomienia Rady OIRP o każdej zmianie informacji objętych niniejszym zawiadomieniem.” W części zaś B.I.I. Kancelaria Radcy Prawnego przewidziano jedynie możliwość zaznaczenia jedynie jednej z trzech możliwości: rozpoczęcia, aktualizacji danych i zaprzestania (wykonywania zawodu radcy prawnego - kancelarii radcy prawnego).

Zgodnie z piśmiennictwem:

„(...)!2. Obowiązki informacyjne. Zgodnie z art. 8 ust. 3 RadPrU radca prawny jest zobowiązany zawiadomić radę właściwej OIRP nie tylko o podjęciu wykonywania zawodu, ale również formach jego wykonywania, o adresie i nazwie kancelarii lub spółki oraz adresie dla doręczeń. Obowiązek ten dotyczy ponadto informowania o każdej zmianie tych danych. Wskazanie adresu do doręczeń ma istotne znaczenie praktyczne, albowiem stosownie do treści art. 8 ust. 3 RadPrU pisma w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy wysyła się ze skutkiem doręczenia, jeśli nie zostanie podjęte. Warto jednak też zwrócić uwagę na okoliczność, że przepis art. 8 ust. 3 RadPrU nakłada na radcę prawnego obowiązek podania wszystkich form, w których wykonuje on zawód. Wskazuje na to wyraźnie liczba mnoga występująca w jego treści. W praktyce mogą jednak powstać wątpliwości odnośnie do tego, czy obowiązek zawiadomienia dotyczy formy organizacyjnoprawnej rozumianej rodzajowo, czy też pojmowanej indywidualnie. Czy wystarczy poinformować o wykonywanym równocześnie zatrudnieniu pracowniczym, czy raczej o każdej umowie

lub innej podstawie nawiązania takiego stosunku? Czy radca prawny będący udziałowcem trzech spółek osobowych wykonuje zawód w jednej formie organizacyjnej, czy też każda ze spółek stanowi odrębną formę, zwłaszcza jeśli mają one różne adresy siedziby kancelarii? Wydaje się, że formę organizacyjną należy rozumieć rodzajowo i w pierwszym przykładzie poinformować o wykonywaniu zawodu w zatrudnieniu pracowniczym, w drugim zaś o wykonywaniu zawodu w formie uczestnictwa w spółkach, podając ich rodzaj. Wskazanie wszystkich spółek jest konieczne tylko w razie odmiennego rodzaju adresu dla doręczeń. Sytuacja taka może jednak nie wystąpić, nawet wówczas gdy każda ze spółek ma różną siedzibę kancelarii. Na gruncie art. 8 RadPrU brak jest bowiem dostatecznych podstaw, aby obowiązek zgłoszenia form organizacyjnych wykonywania zawodu utożsamiać z poszczególnymi umowami, w oparciu o które radca prawny świadczy pomoc prawną. Wprawdzie rozwiązanie takie występuje w niektórych krajach europejskich i jest motywowane nadzorem nad prawidłowością wykonywania pomocy prawnej, niemniej jednak nie jest ono rozpowszechnione i dotyczy przeważnie tylko umów spółek oraz umów o pracę, natomiast nie obejmuje innych umów o świadczenie usług prawnych. (...)” Komentarz do art. 8 ustawy o radcach prawnych - T. Scheffler (red.), Ustawa o radcach prawnych. Komentarz, Warszawa 2018,

Wreszcie w tym miejscu należy odwołać się do przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1829 ze zm.) obowiązujących w czasie gdy wpłynęło zawiadomienie w sprawie radcy prawnego w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 64 ust 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej „Jeżeli przepis odrębnej ustawy stanowi, że dany rodzaj działalności jest działalnością regulowaną w rozumieniu niniejszej ustawy, przedsiębiorca może wykonywać tę działalność, jeżeli spełnia szczególne warunki określone przepisami tej odrębnej ustawy i po uzyskaniu wpisu w rejestrze działalności regulowanej, z zastrzeżeniem art. 75. ”, zaś w myśl art. 5 pkt 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, działalność regulowana - to działalność gospodarcza, której wykonywanie wymaga spełnienia szczególnych warunków, określonych przepisami prawa np. ustawa o radcach prawnych i to przepisy ustawy o radcach prawnych określają warunki jej wykonywania.

Wreszcie zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego - przedsiębiorca w okresie zawieszenia działalności (art. 14a ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej) nie traci statusu osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą:

„(...)Podzielając te poglądy, Sąd Najwyższy w obecnym składzie zauważa, że przedsiębiorca w okresie zawieszenia nie może wprawdzie wykonywać działalności gospodarczej i osiągać bieżących przychodów z tej działalności (art. 14a ust. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej), nie podlega też obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), jednakże nadal pozostaje przedsiębiorcą, zachowując prawo i obowiązek wykonywania czynności wymienionych w art. 14a ust. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, stanowiących przecież przejaw „ zorganizowania i ciągłości ” działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 tej ustawy. Co więcej, przynajmniej część tych czynności z całą pewnością może być utożsamiana z kryteriami świadczącymi o spełnieniu wymogów z art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 987/2009, wymienionymi w ust. 2 decyzji A2 Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego. Choć więc z przyczyn wcześniej podniesionych ocena zawieszenia przez odwołującą się działalność gospodarczej w okresie od dnia 1 do dnia 31 marca 2014 r. musi pozostawać bez wpływu na możliwość skutecznego ubiegania się przez nią o dalsze podleganie polskiemu ustawodawstwu ubezpieczeniowemu, to jednak za w pełni uprawnione Sąd Najwyższy uznaje stanowisko Sądu drugiej instancji, że odwołująca się w okresie zawieszenia działalności nie utraciła statusu osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą.^...)” (Z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 5 lipca 2017 r., sygn. akt: II UK 302/16)

W tym stanie rzeczy tak ustawodawca, jak i organy samorządu radców prawnych nie nałożyły obowiązku niezwłocznego zawiadamiania Rady OIRP - o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w rozumieniu art. 14a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1829 ze zm.) lub każdej dokonanej zmianie w zakresie w/w zawieszenia - zatem radca prawny obwiniony w niniejszej sprawie nie popełnił czynu który stanowiłby delikt

dyscyplinarny wyczerpujący znamiona czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 8 ust.3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

W związku z powyższym Wyższy Sąd Dyscyplinarny w Warszawie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. w zw. z art.74 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych uniewinnia radcę prawnego M. S. od zarzucanego jej czynu, iż w okresie od 12 marca 2015 r. do chwili obecnej nie zawiadamiała Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie o kolejnych zwieszeniach i wznowieniach prowadzenia działalności gospodarczej w formie kancelarii radcy prawnego, które to działania co do zasady podejmowane były w cyklach miesięcznych, tj. popełnienia czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 8 ust.3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2115 ze zm.).

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania wydano zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.